

DEMOKRATIJA U CRKVI

27. jun 2010, Atlanta, Džordžija, SAD

Arin Gencer/ANN

Hrišćanska adventistička crkva izdala je u nedjelju pet saopštenja o najznačajnijim temama uključujući nasilje nad ženama i djecom, *stvaranje* i globalno siromaštvo.

„Saopštenja su data u okviru borbe protiv ekstremnog siromaštva,“ rekao je Louel Kuper, novoizabrani potpredsjednik crkve. Svjetske protestantske crkve podržavaju cilj Ujedinjenih nacija za smanjenje svjetskog siromaštva bar za 50% do 2015. godine, dodao je on.

Louel je ukratko iznio stav delegatima 59. zasjedanja Generalne konferencije na sastanku u Džordžija domu. Izjave koje je izvršni odbor prihvatio 23. juna prezentovane su informativno.

Adventistička crkva je ponovo potvrdila svoju podršku biblijskom izvještaju o stvaranju, svoje napore da „vodi brigu i čuva djecu i mlade od osoba... čije djelovanje predstavlja bilo koju vrstu zlostavljanja i nasilja protiv njih,“ i svoje vjerovanje u važnost slobode vjerskog izražavanja, uz ograničenja vlasti isključivo u određenih situacijama.

„Adventisti smatraju da klevetanje religije može biti veoma nestalan problem u čitavom svijetu,“ rekao je Kuper. „Moramo da naučimo kako da koristimo slobodu govora kada govorimo o vrijednostima i vjerovanjima drugih ljudi.“

Ostala saopštenja Adventističke crkve govore o globalnom siromaštvu i pozivaju na prestanak nasilja nad ženama i djevojkama.

Označena kao sapatnik saopštenja o sigurnosti djece, pozicija Crkve u pogledu nasilja nad ženama je namjerno usmjerena ka ženskom polu jer „globalne statistike pokazuju da su u svim društvima žene i djevojke češće žrtve nasilja,“ rekao je Kuper.

Ovo saopštenje usmjereno je na takav način s ciljem da se razumije da se radi o globalnom problemu o kojem Adventistička crkva ima jasan stav.

Stav Crkve u pogledu stvaranja „predstavlja temelj Adventističke crkve za razumijevanje ne samo pitanja porijekla već i mnogo više od toga,“ rekao je Kuper.*

Dakle, u Atlanti, savezna država Džordžija, SAD, održana je 59-a sjednica Generalne Konferencije crkve Adventista sedmog dana, u periodu između 23. juna i 3. jula 2010. godine.

Pažljivom čitaocu, i prije svega biblijski vjerujućoj osobi, odmah će upasti u oči nekoliko naizgled nebitnih detalja u ovom kratkom saopštenju za javnost:

- važne odluke u crkvi donose se glasanjem delegata;
- rasprave uključuju i takva pitanja kao što je Božje stvaranje opisano u knjizi Postanja;
- svjetske protestantske crkve usaglašavaju se sa ciljevima Ujedinjenih nacija;
- ističe se vjerska „tolerancija“ i politika nezamijeranja;
- dominiraju dnevno-političke teme, kao što su promocija ženskih prava, borba protiv zlostavljanja djece i sl.

Oni koji prate aktuelna dešavanja na svjetskoj sceni primijetiće da slične kampanje i saopštenja

---

* Izvor: <http://www.adic-bg.info/2010/06/nova-saopstenja-adventisticke-crkve-o-socijalnim-i-verskim-pitanjama/>

često dolaze iz raznih drugih „demokratskih“ izvora, i da su, očito, dio globalne politike koja se usmjerava i promoviše iz određenih centara moći. Iza toga svakako stoje neki ciljevi, ali to nije tema ovog članka. Bavićemo se demokratijom kao principom koji se odomaćio u crkvi. U tome će nam pomoći još nekoliko citata sa adventističkog foruma „Svjetlost istine.“*

„Adventizam u Americi, kao i u većini zapadnog svijeta, se u zadnje vrijeme susreće sa *nevjerovatnim izazovima* do te mjere da su neke vođe izgubile iz vida one osnovne istine na kojima počiva naša vjera, takve kao na primjer stvaranje u 6 dana. Nakon izbora novog predsjednika, i nakon toga što je cijela crkva gotovo jednoglasno (manje više svi delegati), potvrdila te principe, ja vidim da se sada u Americi odvijaju stvari kakve se ne mogu platiti ni sa \$15 miliona.“

Uz gred, 15 miliona američkih dolara koji se ovdje pominju su cijena ovog „hepeninga“ u Atlanti. Pogodite odakle im novac za jedno takvo megalomansko rasipništvo na kojem bi im pozavidjeli i najveći mafijaški bosovi. Indikativno je i to da je na sjednici pročitano pozdravno pismo predsjednika SAD, Baraka Obame.

„...U jednoj našoj [adventističkoj] školi se otvoreno učilo protiv šestodnevnog stvaranja.“

„Kako se glas Božji čuo u Izraelskom narodu? Pa tu su bili proroci koji su direktno davali instrukcije. U naše vrijeme, jedino ‘demokratski’ je moguće da se vlada jer ‘proroka’ ima mnogo i svi misle da su od Boga, a očito ne mogu svi da budu od Boga.“

„Demokratsko glasanje oko ovakvih odluka je biblijski princip. Zašto je Pavle išao u Jerusalem (Djela 15) ako je bio siguran da je ono što radi biblijski princip?“

Na zadnji „argument“ uspješno je odgovorio jedan član foruma:

„Dokaz koji si ponudio kao opravdanje za demokratiju u crkvi je u najmanju ruku skandalozno neprikladan...“

Zašto je Pavle išao u Jerusalem? ‘...I neki sišavši iz Judeje učahu braću: ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasti. A kad posta raspra, i Pavle i Varnava ne malo se prepiraše s njima, odrediše da Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i starješinama u Jerusalem za ovo pitanje...’

Znači Pavle je krenuo za Jerusalem jer se dogodila ozbiljna teološka rasprava koja se nije mogla riješiti bez prisustva nekog višeg ljudskog autoriteta...

Pavle je itekako bio siguran u ono što radi i vjeruje a tu sigurnost je prenio na prisutne i rješenje problema se dogodilo. Tamo se definitivno nije praktikovala demokratija...“

I još jedan interesantan citat sa istog foruma:

„Na žalost, na svakom izbornom saboru umjesto zaključaka sabora koji bi trebali biti platforma ili vizija rada budućeg saziva, dominira isključivo kadrovska politika, ko će biti predsjednik, sekretar, itd.“

Vraćamo se prvom citatu sa pomenutog foruma radi kraćeg komentara i ulaska u suštinu problema. Šta je uzrokovalo te „nevjerovatne izazove“ da neki crkveni lideri „gube iz vida“ fundamentalna vjerovanja kao što je stvaranje za šest dana? Osnovni razlog je upravo uvođenje principa demokratije u crkvi. Šta to zapravo znači? Hajde da pogledamo neke biblijske primjere.

U 2. knjizi Mojsijevoj 32. glava nalazimo slučaj kada narod navodno ne mogavši da čeka Mojsija uzima vlast u svoje ruke i pod pritiskom napadne „demokratske većine“ Aron prihvata da postave idola za duhovnog vođu (boga) koji ih je navodno izveo iz Egipta. Ovaj pokušaj uvođenja demokratije završio se tako što je Mojsije izdao nalog da se pogube glavni promoteri (oko tri hiljade ljudi) među kojima su bili njihova braća, prijatelji i rođaci. Dakle, niko nije pošteđen.

---

* <http://www.svetlostistine.org/Forum/>

U Tori nigdje ne nalazimo nikakvo ohrabrenje da „demokratska većina“ treba da donosi važne odluke niti da čak raspravlja o fundamentalnim principima. Šta bi se dogodilo da se u teokratskom Izrealu pojavio pojedinac ili grupa koja bi nametnula pitanja da li Bog postoji i da li je stvarao za 6 doslovnih dana ili se možda „majka priroda“ pobrinula da to „odradi“ hiljadama ili milionima godina? „Za Gospodom, svojim Bogom, idite i njega se bojte, njegovih se zapovijesti držite i njegov glas slušajte, njemu služite i njega se držite. A onaj prorok ili čovjek koji sanja snove neka se *pogubi*, jer vas je nagovarao da se pobunite protiv Gospoda, svog Boga, koji vas je izveo iz egipatske zemlje i otkupio vas iz doma robovanja. On je htio da te odvрати od puta kojim ti je Gospod, tvoj Bog, zapovijedio da ideš. *Ukloni zlo iz svoje sredine.*“ (5. Mojsijeva 13:4, 5) Očito sličan predmet ne bi se stavio na glasanje niti ušao u „dnevni red“ već bi promoter „avangardnih“ ideja išao pod mač.

Sami procijenite da li je ovo nepotrebna strogoća ili nasušna potreba da se očuva put čistote, istine i spasenja čovjeka.

Kako Bog odgovara ako ljudi insistiraju na demokratskom odlučivanju?

„Posle nekog vremena, sakupile su se *sve Izraelove starješine* i došle kod Samuila u Ramu pa su mu rekle: ‘Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putevima. Zato postavi nad nama cara da nam sudi, *kao što je to kod svih drugih naroda.*’ Ali u Samuilovim očima bilo je zlo to što su rekli: ‘Daj nam cara da nam sudi,’ i Samuilo se pomolio Gospodu. Tada Gospod reče Samuilu: ‘Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore, jer ne odbacuju oni tebe, nego *odbacuju mene, jer ne žele da budem njihov car.* Sve što su meni činili od dana kada sam ih izveo iz Egipta pa do danas – tako što su me ostavljali i služili drugim bogovima – to sada tebi čine. Zato sada poslušaj njihov glas, ali ih ozbiljno opomeni i kaži im koja će prava imati car koji će vladati nad njima.’“ (1. Samuilova 8:4-9)

Zapazite da su sve starješine bili donijeli jednoglasnu odluku. „Zato ih predade Bog u željama njihovih srca...“ (Rimljanima 1:24)

Koje posledice takvog izbora je Bog predočio?

- izrabljivanje radne snage i ropska služba caru (1. Samuilova 8:11-13);
- oduzimanje privatne svojine (1. Samuilova 8:14), što je bilo jedno od najbitnijih načela uživanja slobode i ekonomske nezavisnosti u teokratiji (vidi 3. Mojsijeva 25);
- deseci od usjeva i od stoke će ići... (1. Samuilova 8:15, 17) ... naravno caru i njegovom birokratskom aparatu (zvuči li vam ovo poznato?).

I kad se rezultati pogrešnog izbora pokažu a narod počne da se buni, Gospod vas *neće uslišiti* (1. Samuilova 8:18). Ovo je ujedno i odgovor svima onima koji tvrde da je danas demokratija neopodnožna u crkvi jer nema glasa Gospodnjeg preko proroka. Zašto ga nema? Prosto jer ste izabrali da služite sami sebi i svom bezakonju umjesto Bogu (vidi Isaija 59:1-14). Htjeli ste da budete kao „sav ostali svijet.“ Željeli ste da vam crkva bude kao ostale.

Za fundamentalna pitanja nema nikakve potrebe za dodatnim uputstvima od Boga jer je sve već dato kristalno jasnim jezikom. Takođe se sva ostala bitna pitanja mogu uspješno rješavati na osnovu biblijskih principa i smjernica. Moguće je da postoje određena nevažna pitanja tehničke prirode za koja nemamo jasna uputstva iz Božje Riječi, ali za takve stvari služimo se zdravim razumom i logikom.

Suština demokratije

Kao što ste već mogli uočiti, demokratija se rađa kada ljudi odluče da „preuzmu stvari u svoje ruke.“ Wikipedia daje sledeće definicije:

„Demokratija je politička orijentacija koja favorizuje vladu naroda odnosno izabраниh predstavnika naroda.

Demokratija je politički sistem baziran na mogućnosti da narod (građani) može da bira svoje predstavnike. Ovo - pravo na biranje predstavnika - je osnovni i suštinski koncept demokratije, koji može da se primjenjuje različitim metodama i da poprima različite oblike.

Demokratija može da se shvati i kao sistem *vladavine većine*. To znači da najjača organizovana grupa može da diktira (i nameće) svoju volju ostalima.“

I šta rade narodi i države kad se opredijele za demokratiju? Oni u svom ustavu istaknu kako je njihova država sekularna, što znači da ne priznaju Boga niti ikakva apsolutna načela morala, pravde i istine. Ako takvih načela nema, onda po prirodi stvari o njima odlučuje sam čovjek. Jedina nepoznanica koja ostaje iza toga je koliko brzo će pokvareni i bezobzirni ljudi preuzeti mehanizme „demokratske uprave“ nad ostalima. I koliko dugo vremena će proći dok se zlo počne nazivati dobrom, mrak svjetlošću a svjetlost mrakom (vidi Isaija 5:20, 21).

Tako se crkva i država zakonski razdvajaju i uređuju međusobne odnose na način da se jedni drugima „ne miješaju u posao,“ što znači da se svakoj strani ostavlja prostor da muze svoje stado.

Najjednostavnijim jezikom rečeno, demokratija je obmana osmišljena za lakše manipulisanje i kvarenje naroda (jer što je narod pokvareniji lakše se njime upravlja), kao uostalom i svi ostali sistemi koje čovjek uspostavlja mimo Božje volje.

Demokratija i crkva

Nadam se da vam sada nije teško shvatiti zašto su se u agendi sjednice Adventističke crkve u Atlanti našla upravo ona pitanja koja su „goruća“ u svjetskoj demokratskoj zajednici. Ili šta zapravo znači usaglašavanje crkava sa ciljevima Ujedinjenih nacija o navodnom „smanjenju siromaštva.“

Dilujmo drogu i „borimo“ se protiv nje. Proizvodimo terorizam i „borimo“ se protiv njega. Obespravimo i osiromašimo ljude i onda im šaljimo „pakete“ demokratije i humanitarne pomoći. Navedimo ih na nemoral i svakakve gadosti, a onda raspravljajmo o abortusu, zloupotrebi djece i omladine, pravima LGBT populacije i sl. I da, u svemu tome budimo jako tolerantni i pazimo da ne povrijedimo „osjećanja i prava“ drugih demokratskih zajednica.

Demokratska crkva nije i ne može biti u stanju da prepozna ovu obmanu. Njima će se, baš kao i velikoj većini masona, činiti da se nalaze u nekom dobrotvornom društvu i da su na pravom mjestu.

Demokratija i Božja vladavina su međusobno isključivi pojmovi. Tamo gdje se „demokratski“ odlučuje, za Boga nema mjesta. On se može „prizivati“ kao što to rade u „molitvenoj sobi“ Ujedinjenih nacija ali to više nije biblijski Bog. I stoga jedini sistem koji može držati na okupu uspostavljenu strukturu za striženje ovaca je upravo demokratija u kojoj odluke donose ljudi. Jer ako bi čekali na svog demokratskog „boga“ da se odazove i pokaže svoju volju i silu, prošli bi kao Valovi sveštenici iz 1. knjige o carevima 18. glava.

Šta zapravo predstavljaju skupovi kao pomenuti u Atlanti i kakva je njihova svrha?

Opcija 1: Postoji više sukobljenih „partija“ na mjestima od odlučivanja u crkvi koje jednom mogu steći „demokratsku većinu“ i legalizovati pogubna učenja i laži. Ova mogućnost dobija na dodatnoj vjerovatnoći kada se zna da je crkva odavno infiltrirana i puna vukova svih boja i veličina.

Opcija 2: Pokretanje tema koje su odavno ili same po sebi jasne i preispitivanje fundamentalnih učenja samo su farsa sa ciljem da se dobije na značaju i napravi utisak kako se tamo nešto veoma važno dešava, dok je u stvari suština cijele predstave borba za položaje, kao u politici.

Opcija 3: To je samo „hepening“ za „religijski krem“ koji voli putovanja po svijetu na tuđi račun, skupe hotele i „džet-set“ društvo.

Moje mišljenje je da su sve tri opcije u igri.

Dalje, na takvim skupovima može se nesmetano glasati za stvaranje ili evoluciju, da li je Elen Vajt mjerodavna kao Božji prorok ili nije, da li treba podržati homoseksualne „brakove“ ili ne, koje osnovne istine bi trebalo mijenjati i sl. Naravno sva suštinska pitanja o radu i svrsi crkve vješto se izbjegavaju, baš kao što se to čini u politici. Osnovni cilj je da „*mi* ostanemo na vlasti i *mi* odlučujemo. A vi, dragi naši vjernici, svojim učešćem na demokratskim izborima dajete nam svoje glasove, koji istini za volju ne znače ništa jer smo prethodno lobirali za svoje pozicije, ali bitno je da učestvujete. I šta god radili, ne zaboravite da donesete svoje desetke i priloge za napredak djela. P.S. Za razliku od biblijskih vremena, sada primamo isključivo keš.“

Crkvena demokratska politika uvijek će biti za sporazumnu ili prećutnu toleranciju sa drugim sličnim ustanovama, bilo vjerskim ili svjetovnim. Po pravilu to je politika nezamijeranja, gdje je moguć pakt i sa samim đavolom ako to nalažu interesi. Tako se obezbjeđuje plodno tlo za bujanje satanizma svih vrsta. Pojedinci koji podignu glas protiv ostaju to što i jesu u demokratiji: samo pojedinci čije stavove, koliko god ispravni bili, demokratska većina nikad neće uvažiti ili čak razmotriti. No to svakako ne mijenja poziv osoba koje su voljne raditi za Boga.

Konačna i najpogubnija posledica usvajanja demokratije u crkvi je propovijedanje lažnog „jevanđelja ljubavi.“

Demokratija u tvojoj kući?

Nikad nijesi volio/la adventiste i sviđa ti se ovaj tekst? Bolje prvo razmisli šta se radi u tvojoj sopstvenoj kući. Ko vlada kod tebe: Bog ili tvoje demokratsko „ja“?

Mnoge zajednice koje sebe nazivaju crkvama uopšte i ne zavređuju jedno ovakvo razmatranje jer je njihov otpad toliko očigledan. Ali ako upotrebljavamo Božje ime, moramo dobro razmisliti sramotimo li Ga time. Ako se pozivamo na istinu, neka ta istina bude čista i neokaljana, dosledna i besprekorna, jer Bog ne daje polovična rješenja niti odobrava sjedenje na dvije stolice. Vrlo se vara svako ko zamišlja da je to moguće. Ako smo sjedeli na „drugoj stolici,“ suočimo se pošteno s time, priznajmo svoje zablude i grijehe. Nazovimo stvari pravim imenom. Prestanimo sa šminkanjem i krečenjem fasada trulih građevina. „Dakle, ako je neko u jedinstvu s Hristom, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i evo, novo je nastalo.“ (2. Korinćanima 5:17)

Autor: Pavle Simović
Cetinje, 25.09.2010.